

молоде покоління і тих, хто все ж піддався новизні та крокує помалу вперед за майбутнім. Тому «скільки людей, стільки й думок», а тенденціям розвитку фінансової грамотності потрібен час, щоб охопити більше людських думок. Адже за розвитком йдуть неабиякі результати, а за ним потягнуться й люди.

Список використаних джерел:

1. Юрій С. І., Кізіма Т. О. Фінансова грамотність населення в діалектиці сучасних освітніх тенденцій. *Фінанси України*. 2012. № 2. С. 16–25.

Харовська Ангеліна Володимирівна
студентка Чернівецького національного університету
імені Юрія Федьковича

РОЗДУМИ МАЙБУТНЬОГО ФІНАНСИСТА

Швидкий розвиток цифрової економіки завдяки «наскрізним технологіям» призводить до переміщення значної частини ринку у віртуальну сферу, тим самим трансформуючи саму сутність і структуру бізнес-моделі, а пандемія COVID-19 лише зайвий раз доводить необхідність підпорядковуватися новим правилам сьогодення та активно їх впроваджувати для максимального виграшу всіх. Проте такий шалений ритм міжнародної торгівлі виявляє все більше нових викликів, які кидає нам діджиталізація. Одним з них є відсутність цифрового податкового законодавства. Глобалізація стирає поняття кордонів, вносячи плутанину, кому ж потрібно платити податки, якщо транснаціональна компанія працює по всій земній кулі, а «занурення» бізнесу в інтернет ще більше все ускладнює, тому що там немає держави взагалі, а, отже, й контролю.

Найбільш ефективним вирішення цієї проблеми стало введення єдиного цифрового податку для технологічних компаній у розмірі не менше 15% влітку 2021 року. Це рішення – результат майже 10 років переговорів, великої кількості дискусій і торгової війни між Францією та США. А головні гравці на світовій арені вже прозвали цю домовленість «колосальним прогресом у сфері міжнародного оподаткування підприємств» і «найбільшим проривом у сфері чесного оподаткування за останні 10-20 років» [1, с. 55].

Експерти називають введення цифрового податку питанням справедливості, адже вся специфіка полягає саме в роботі таких компаній. Тут неможливо застосувати податок на обсяги продажів, оскільки, здебільшого їх немає, а надаються певні безкоштовні послуги в обмін на інформацію, відповідно, не весь спектр прибутку береться до уваги при оподаткуванні. До того ж це допоможе країнам заявити свої законні права на частину доходу, які вони допомагають заробити, але не отримують ні копійки за це. Однак не всі країни погоджуються з такою новацією.

Франція опинилася в авангарді всіх подій: першою ввела цифровий податок (3%), не чекаючи рішення світової спільноти. Її підтримали Італія та Чехія. Однак на такі дії французів обурилися США, заявивши, що такий

податок дискримінаційний по відношенню до підприємств-нерезидентів і веде до подвійного оподаткування. Ірландія ж взагалі затвердила недопущення формування ЄС глобальних стандартів своїм пріоритетом, вважаючи, що це зводить нанівець всю роботу країн щодо формування податкової привабливості і не підходить для малих країн і тих, що розвиваються. Україна також приєдналася до когорти держав, що визнали раціональність і необхідність впровадження цифрових податків. Однак наші законодавці вирішили піти шляхом непрямого оподаткування та запровадили ПДВ в розмірі 20% на електронні послуги компаній-нерезидентів, яке було прозване «податком на Google» і вступить в дію з 1 січня 2022 року [2].

Необхідність у створенні податку такого типу передбачив і професор Юрій С. І., зазначивши, що трансформування сучасного ринку неминуче, а тому «необхідні або нові технології, що допомагають зберегти зростання прибутків і зарплат або новий «соціальний податковий договір», який все ж змусить корпорації пристосовуватися до нових умов перерозподілу» [3, с. 13].

Єдина ложка дьогтю в цій ситуації така. Противники цифрового податку вважають, що ЄС наполягає на його негайному введенні через необхідність виконати власну обіцянку семилітнього бюджету, що неможливо через форс-мажорні вагомні витрати на боротьбу з пандемією. Тому й створюються нові джерела доходів. Звісно, із раціональністю ідеї цифрового податку загалом не посперечаєшся, але, як на мене, останній факт став вирішальним поштовхом до активних дій після стількох років дрейфу європейської податкової політики.

Список використаних джерел:

1. Кристи Р. Налогообложения технологических компаний. *Финансы и развитие*. 2021. Вып. 58. С. 54-57.
2. «Податок на Google»: що ухвалила Рада і як це зачепить українців. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-57342331>.
3. Юрій С. І., Крисоватий А. І., Кошук Т. В. Сучасні тенденції розвитку європейського оподаткування та новітня парадигма податкової політики в Україні : монографія. Тернопіль: ТНЕУ. 2010. 292 с.

Шарий Павло Андрійович

студент Західноукраїнського національного університету

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ

На сучасному етапі розвитку світових господарств залишається одне із найактуальніших питань: залучення та ефективного використання іноземних інвестицій. Більшість країн світу спрямовують свої зусилля на підвищення інвестиційної привабливості країни та зростання обсягів інвестицій. Для України залишається дуже важливим питанням щодо залучення іноземних інвестицій, які здатні технічно та технологічно суттєво модернізувати вже давно застаріле виробництво і всю інфраструктуру в загалом.